

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2019

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Ἡ εἰσοδός μας στό νέο ἔτος 2019 γίνεται ἀφορμή δοξολογίας τοῦ Θεοῦ γιά τήν δωρεά Του. Συγχρόνως γίνεται ἀφορμή προσευχῆς, γιά νά παρακαλέσουμε μέ πίστη στόν Θεό, ὥστε νά διανύσουμε τήν νέα ἐτήσιο περίοδο μέ πίστη βιώνοντας τίς ἀρετές. Ὡστόσο ὅμως μᾶς παρέχει τήν εὐκαιρία νά προσεγγίσουμε τήν σημασία τοῦ χρόνου θεολογικά.

α΄. Ἡ ἐν χρόνῳ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ

Στήν Βίβλο ἡ ἀποκάλυψη τοῦ ὑπερβατικοῦ Θεοῦ, ἀρχίζει καί τελειώνει μέ χρονικές ἀναφορές. Ἀρχίζει μέ τήν δημιουργία τοῦ κόσμου: *«Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν»* (Γενέσεως α΄, 1) καί θά κλείσει μέ τήν ἔνδοξη φανέρωσή Του στά δημιουργήματα ὅπως δηλώνει: *«ναί, ἔρχομαι ταχύ»* (Ἀποκαλύψεως κβ΄, 20).

Ἔτσι, ὁ Θεός στήν Βίβλο δέν εἶναι μία ἀφηρημένη ἔννοια ἤ ἰδέα, ἀλλά εἶναι ζωντανός μέ λογική, βούληση καί ἐνέργεια. Μέ τίς ἐνέργειές Του παρεμβαίνει στήν ἱστορία, στούς ἀνθρώπους. Μ' αὐτές ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου ἐξελίσσεται κατά τό προαιώνιο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά νά πραγματοποιηθεῖ ὁ τελικός σκοπός τοῦ Θεοῦ πού ἐδημιούργησε τά πάντα.

β΄. Ὁ ἁγιασμός τοῦ κοσμικοῦ χρόνου

Βασική διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι ὅτι ὁ Ἴδιος ὁ Δημιουργός Θεός καθόρισε μέ τούς νόμους Του τούς ρυθμούς στούς

ὁποίους ὑπακούει ἡ φύση, ὁ κοσμικός δηλαδή χρόνος, τήν ἐναλλαγή ἡμέρας καί νύκτας καθώς καί τήν ἄνοδο τῶν ἐποχῶν καί ἄλλα. Γιά τόν ἁγιασμό τοῦ χρόνου ἡ ἴδια ἡ Ἁγία Γραφή προσέδωσε ἱερότητα στούς ρυθμούς αὐτούς θέτουσα ἑορτές γιά νά θυμίζουν στόν ἄνθρωπο τήν ἀλήθεια, ὅτι Κυβερνήτης τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Θεός· καί ὁ κόσμος πού οὔτε τυχαῖα κινεῖται, οὔτε αὐτόματα, οὔτε διέπεται ἀπό τυφλούς νόμους, κινεῖται κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ πού θεμελίωσε τόν κόσμο, πορευόμενος στόν τελικό σκοπό πού εἶναι ἡ ἀπελευθέρωση ἀπό τήν ὑποδούλωση στήν φθορά καί ἡ συμμετοχή στήν ἐλευθερία πού θά ἀπολαμβάνουν τά δοξασμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ (Πρός Ρωμαίους η΄, 21-22).

Μέσα στόν ἱστορικό χρόνο, πού ἐξελίσσεται ὅπως ὁ Θεός καθόρισε, ἀποκαλύπτεται καί ὁ Θεός μέ τίς ἐπεμβάσεις στήν ἱστορία τῶν λαῶν καί τῶν ἀνθρώπων. Μ' αὐτές τίς ἐπεμβάσεις ἁγιάζεται ὁ χρόνος καθώς ἐκδιπλώνεται καί ἐξελίσσεται τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ πού εἶναι τό *«ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν»* (Πρός Κορινθίους Α΄, ιε΄, 28), δηλαδή γιά νά ἐξουσιάσει ὁ Θέος πάνω σέ ὅλα. Ὁ χρόνος καί ἡ ἱστορία ὁδηγοῦν σ' αὐτό τόν σκοπό.

γ΄. Ἡ αἰωνιότητα

Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου καθώς διέρχεται ἀνάμεσα ἀπό πολλές παγίδες κατευθύνεται πρός τόν τελικό σκοπό τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, νά στεφανωθεῖ ὅταν θά ἑνωθεῖ μέ τόν Θεό στήν αἰωνιότητα. Αὐτό τόν σκοπό ὑπηρετεῖ ἡ Ἐκκλησία. Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τούς πιστούς νά ζοῦν *«ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν»* (Πρός Ἐφεσίους ε΄, 16) καί ὁ κορυφαῖος ἀπόστολος Πέτρος, τονίζει στούς πιστούς:

«Ἔχετε ὑποχρέωση νά περνᾶτε τήν πρόσκαιρη ζωή σας πάνω στήν γῆ μέ σεβασμό στόν Θεό. Ξέρετε καλά τί πληρώθηκε ὡς ἀντάλλαγμα γιά νά ἀπελευθερωθεῖτε ἀπό τόν μάταιο τρόπο ζωῆς, πού

κληρονομήσατε ἀπό τούς προπάτορές σας. Δέν ἦταν κάτι πού φθείρεται, ὅπως τό ἀσήμι ἤ τό χρυσάφι, ἀλλά τό ἀνεκτίμητο αἷμα τοῦ Χριστοῦ, πού θυσιάστηκε σάν ἄμωμος καί ἄσπιλος ἀμνός» (Α΄ Πέτρου α΄, 17-19).

Ὑψώνουμε σήμερα, στήν ἀρχή τοῦ νέου χρόνου, τήν φωνή μας καί τήν ἱκεσία μας στόν Ἐπουράνιο Θεό καί Πατέρα παρακαλώντας:

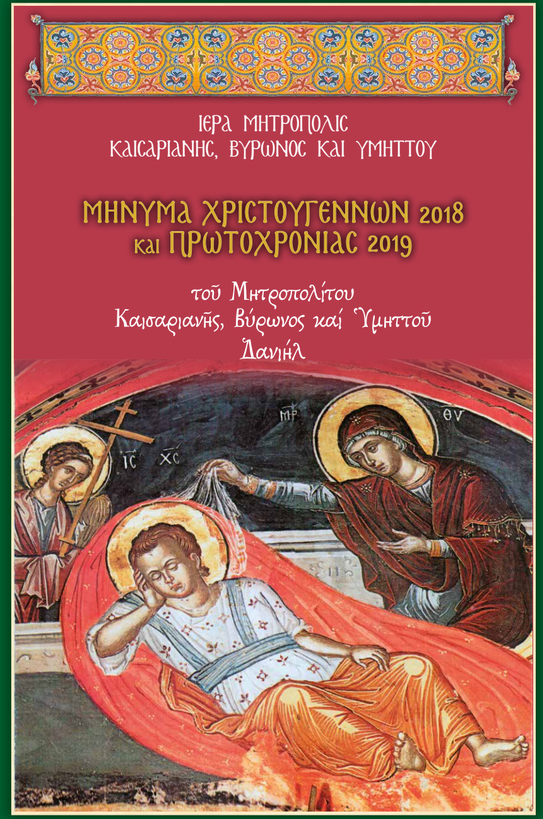
«Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ... ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμίᾳ καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ Σου χάριτι εὐλόγησον»

Καλή εὐλογημένη χρονιά.
Μέ ἑόρτιες πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 17 513, www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2018 ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2019

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2018

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

«Ἐπέλαμψε σήμερον ἡμέρα χαρμόσυνος καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος» τῆς κατά σάρκα γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ γίνεται Υἱός τοῦ ἀνθρώπου καί συμμετέχουν τά σύμπαντα, ὁ ὁρατός καί ὁ ἀόρατος κόσμος στήν χαρά καί τήν εὐφροσύνη τῆς ἑορτῆς.
«Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται
Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου».

(Πεντηκοστάριο τοῦ Ὄρθρου τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων)

Προσερχόμαστε καί ἐμεῖς οἱ εὐτελεῖς νά προσκυνήσουμε μέ πίστη καί εὐλάβεια τά θεῖα μεγαλεῖα, τά θαυμαστά ἔργα τοῦ Παναγάθου Θεοῦ καί Πατέρα μας πού τελεσιουργήθηκαν γιά τήν σωτηρία μας, τήν πνευματική ἀνόρθωσή μας καί ἀποκατάστασή μας στόν αἰώνιο κόσμο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καί οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μᾶς μυσταγωγοῦν γιά νά ἐννοήσουμε *«τὶς ὑπὲρ λόγον καὶ ὑπὲρ κατάληψιν»* σωτήριες γιά μᾶς καί τόν κόσμο ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, πού ἄν καί δέν ἐρμηνεύονται ἀπό τήν λογική τοῦ ἀνθρώπου ἐν τούτοις συνέβησαν. Ἄς δοῦμε τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ.

Μυστήριο 1ο. Ὁ Ἄκτιστος κτίζεται

Ἡ ὑμνολογία καί ἡ θεολογία τῆς ἑορτῆς ἀνεβάζει τόν νοῦ τοῦ πιστοῦ, ὅσο μπορεῖ καί ὄχι μέ ὑπερβολές, σ' αὐτό τό μυστήριο πού τελεσιουργήθηκε καί ἐννοοῦμε τήν ἕνωση κτιστοῦ (τοῦ ἀνθρώπου) καί Ἀκτίστου (τοῦ Θεοῦ). Τό ἀναγγέλλει ὁ ἀπόστολος καί εὐαγγελιστής Ἰωάννης λέγοντας

«ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» (Ἰωάννου α', 1) δηλαδή τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος σαρκώνεται. Ὁ ἀθέατος καί Δημιουργός Θεός ὁρᾶται ἀπό τά κτίσματά Του. Ὁ Ἄχρονος εἰσέρχεται στίς συνθῆκες τοῦ χρόνου, ἄρχεται καί αὐξάνεται καί θνήσκει. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος μέ ἔκπληκτο νοῦ κηρύττει ὅτι στήν σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὁρᾶ δευτέραν κοινωνίαν κρείττονα, θεοειδεστέραν καί ὑψηλοτέραν τῆς πρώτης.

Πρώτη θεωρεῖ τήν ἕνωση τῆς ψυχῆς (τοῦ πνευματικοῦ δηλαδή στοιχείου τοῦ ἀνθρώπου) καί τοῦ σώματος (τοῦ ὑλικοῦ). Τώρα μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ γίνεται ἕνωση κτιστοῦ καί Ἀκτίστου. Γιά νά πραγματοποιηθεῖ ἡ δευτέρα ἕνωση καί κοινωνία ὁ Θεός κατεσκεύασε τόν ἄνθρωπο, ὥστε νά ἑνωθεῖ ὁ Θεός μέ τήν ἀνθρωπότητα.

«Ὢ πόσο παράδοξη εἶναι ἡ σύνθεση! Ὁ ὑπάρχων δημιουργεῖται, ὁ ἀδημιούργητος πλάθεται, καί ὁ ἀπεριόριστος περιορίζεται διά μέσου τῆς νοερᾶς ψυχῆς, ἡ ὁποία μεσιτεύει στήν θεότητα καί διά μέσου τῆς ὑλικῆς φύσεως τῆς σάρκας. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δίνει τόν πλοῦτο, γίνεται φτωχός, γιατί γίνεται φτωχός κατά τό ὅτι παίρνει τήν σάρκα μου γιά νά γίνω ἐγώ πλούσιος μέ τήν θεότητά του. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι γεμᾶτος ἀδειάζει, γιατί ἀδειάζει ἀπό τήν δόξα του γιά λίγο καιρό γιά νά γευθῶ ἐγώ τήν πληρότητά του. Ποιός εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς ἀγαθότητας;» Ποιό εἶναι τό μυστήριο τό ὁποῖο μέ περιβάλλει; Ἔλαβα τήν θεία εἰκόνα καί δέν τήν φύλαξα. Παίρνει τήν σάρκα μου καί γιά νά διατηρήσει τήν εἰκόνα, ἀλλά καί γιά νά κάνει ἀθάνατη τήν σάρκα. Ἔρχεται σέ δεύτερη συνάφεια πού εἶναι πιό παράδοξη ἀπό τήν πρώτη, καθόσον τότε μέν ἔδωσε τό καλύτερο τώρα δέ παίρνει τό χειρότερο. Αὐτό εἶναι ἀκόμη πιό ταιριαστό στόν Θεό, αὐτό εἶναι γιά ὅσους διαθέτουν κρίση ἀκόμη πιό ὑψηλό». (Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΛΗ', Εἰς τά Θεοφάνεια, εἶτουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος, ΒΕΠΕΣ τ. 60, 69-70).

Τά λίαν παράδοξα αὐτά συνέβησαν πραγματικά καί τά δεχόμαστε μέ τήν πίστη ὡς ἔργα τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ.

Μυστήριο 2ο. *«Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν»*

Ἡ σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριο (Α' Πρός Τιμόθεον γ', 16) πού ὁ Θεός προετοίμασε μέ σοφία καί ἀγάπη στήν σιωπή τῆς προπαρασκευαστικῆς περιόδου πού προηγήθηκε τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, προετοιμάζοντας τήν ἀνθρωπότητα μέ διάφορα γεγονότα καί πρόσωπα. Τήν προαιώνια αὐτή ἀπόφασή Του, τό *«ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον»* φανέρωσε καί πραγματοποίησε *«ἐν ἐσχάτοις χρόνοις»* (Πρός Ἐφεσίους α', 9' γ', 9' Πρός Κολοσσαεῖς α', 26) ὅταν *«ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου»* (Πρός Γαλάτας δ', 4) δηλαδή ὅταν ὡρίμασαν οἱ συνθῆκες.

Αὐτό σημαίνει πρῶτα μέν, ὅτι ὁ κόσμος πού εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ κατέστη καί ἡ κατοικία Του καί δεύτερο κατέστη καί ἡ ἀνθρώπινη φύση κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ ὥστε σέ κάθε ἄνθρωπο νά δοθεῖ ἡ δυνατότητα νά ἔχει τόν Θεό ἐνοικοῦντα ἐν ἑαυτῷ.

Συνεπῶς ἐξάγεται ὅτι ὁ κόσμος δέν εἶναι ἔρημος, κυβερνώμενος ἀπό τυφλούς νόμους καί ὁ ἄνθρωπος δέν εὑρίσκεται ἀδύναμος μέσα σ' αὐτόν, ὥστε νά ὁμολογεῖ μαζί μέ τόν Ἀπόστολο Παῦλο ὅτι *«ὁ Ἴδιος ὁ Θεός ἐνεργεῖ σέ σᾶς ὥστε καί νά θέλετε καί νά πράττετε ὅ,τι εἶναι σύμφωνο μέ τό λυτρωτικό Του σχέδιο»* (Πρός Φιλιππησίους β', 13).

Μυστήριο 3ο. *«Κοινωνοὶ θείας φύσεως»* (Β' Πέτρου α', 4)

Ὁ Δημιουργός Θεός ὁ παντελῶς ἀθέατος κατά τόν εὐαγγελιστή Ἰωάννη πού διακήρυξε: *«Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε»* (Ἰωάννου α', 18) ἐπαναλαμβάνοντας τήν παλαιότερη δήλωση τοῦ ἀποκαλυφθέντος στόν Μωϋσῆ Θεοῦ, ὅτι *«οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται»* (Ἐξόδου λγ', 20) φανεροῦται. Φανεροῦται καί γίνεται μεθεκτός, δίδει δηλαδή τήν δυνατότητα στά δημιουργήματά Του νά ἑνωθοῦν καί νά κοινωνήσουν μ' Αὐτόν γιά νά τούς μεταδώσει τόν πλοῦτο τῆς θεότητός Του *«ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, ἵνα καὶ ὑμεῖς τῇ πτωχείᾳ Ἐκείνου πλουτήσητε»* (Β' Πρός Κορινθίους η', 9) διακηρύσσει πανηγυρικά ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ὁ τελικός σκοπός τῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅπως ὁ Κύριος μᾶς φανέρωσε στήν Ἀρχιερατική προσευχή Του, εἶναι νά ἑνωθοῦν οἱ ἄνθρωποι μαζί Του καί δι' Αὐτοῦ μέ τόν Θεό Πατέρα *«ὥστε νά εἶναι ὅλοι ἕνα, ὅπως ἐσύ, Πατέρα, εἶσαι ἑνωμένος μ' ἐμένα κι ἐγώ μ' ἐσένα· νά εἶναι κι αὐτοί ἑνωμένοι μ' ἐμᾶς. Κι ἔτσι ὁ κόσμος νά πιστέψει ὅτι μ' ἔστειλες ἐσύ. Κι ἐγώ τήν δόξα πού μοῦ ἔδωσες τήν ἔδωσα σ' αὐτούς, γιά νά εἶναι ἕνα μεταξύ τους, ὅπως ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα. Ἐγώ ἑνωμένος μαζί τους κι ἐσύ ἑνωμένος μαζί μου, ὥστε ν' ἀποτελοῦν μία τέλεια ἑνότητα, κι ἔτσι ὁ κόσμος νά τό καταλαβαίνει ὅτι μ' ἔστειλες ἐσύ κι ὅτι τούς ἀγάπησες ὅπως ἀγάπησες ἐμένα»* (Ἰωάννου ιζ', 21-23).

Μυστήριο 4ο. Τό ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὑμνεῖ τό λυτρωτικό ἔργο πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τόν Τριαδικό Θεό μας, ἐξηγώντας τόν σκοπό τῆς ἐνανθρωπήσεως:

«Μᾶς λύτρωσε μέ τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, συγχώρησε τίς ἁμαρτίες μας μέ τήν πλούσια χάρη πού μᾶς τήν σκόρπισε περίσσια, μαζί μέ κάθε λογῆς φρόνηση καί γνώση. Μᾶς ἔκανε γνωστό τό μυστήριο τοῦ θελήματός του, πού μέ ἀγαθότητα προσχεδίασε νά πραγματοποιήσει μέ τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ στήν καθορισμένη στιγμή, δηλαδή νά ἑνώσει ὅλα, οὐράνια καί ἐπίγεια, στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Διά τοῦ Χριστοῦ ἀποκτήσαμε μερίδιο στήν κληρονομιά τοῦ Θεοῦ, γιατί αὐτό ἦταν ἀπαρχῆς τό σχέδιό του, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο πραγματοποίησε τό θέλημά του. Γιά νά εἴμαστε ἐκεῖνοι πού ὑμνοῦμε τήν δόξα τοῦ Θεοῦ, ἐμεῖς πού ἀπό πρίν στηρίξαμε τήν ἐλπίδα μας στόν Χριστό» (Πρός Ἐφεσίους α', 7-12).

Τό καθῆκον μας

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπίσης ἐξηγεῖ, ὅτι μέ τό μυστήριο τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα νά μᾶς χορηγηθεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα γιά τήν σωτηρία καί τήν δόξα μας. Συνεπῶς ἐμεῖς ὀφείλουμε νά ἀρνηθοῦμε τήν ἀσέβεια καί τίς ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες καί νά ζήσουμε μέ σωφροσύνη, μέ δικαιοσύνη καί μέ εὐσέβεια στήν παροῦσα ζωή.

«Γιατί ὁ Θεός φανέρωσε τήν χάρη του, γιά νά σώσει ὅλους τούς ἀνθρώπους. Αὐτός μᾶς καθοδηγεῖ νά ἀρνηθοῦμε τήν ἀσέβεια καί τίς ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες καί νά ζήσουμε μέ σωφροσύνη, μέ δικαιοσύνη καί μέ εὐσέβεια στόν παρόντα αἰώνα, περιμένοντας τήν μακαριότητα πού ἐλπίζουμε, δηλαδή τήν ἐμφάνιση τῆς δόξας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί σωτῆρα μας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτός ἔδωσε τόν ἑαυτό του γιά μᾶς, γιά νά μᾶς λυτρώσει ἀπό κάθε ἀνομία, νά μᾶς καθαρίσει καί νά μᾶς κάνει ἕνα λαό πού νά ἀνήκει μόνο σ' αὐτόν καί νά καταγίνεται μέ ζῆλο στά καλά ἔργα» (Πρός Τίτον β', 11-14).

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα.
Μέ ἑόρτιες πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ